

ring flyttede ud i det tidsrum: For det første kan jeg ikke give noget svar på det, og for det andet kan jeg sige, at regeringen havde vel heller ikke det nødvendige flertal i Folketinget, selv om den havde ønsket at gøre det. Men jeg har ikke kendskab til, hvilke initiativer der har været.

Med hensyn til hr. Frank Aaens spørgsmål om centralisering inden for landbruget og mejerier og slagterier og den slags er det rigtigt, som hr. Frank Aaen siger, at der er sammenlagt og flyttet og lukket meget, men der har i hvert fald også været mange Venstreprotester imod det. Jeg ved ikke, om de er kommet fra talerstolen her i Folketinget, men de har ikke manglet de steder, hvor vi andre færdes.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Venstres ordfører havde en bemærkning om, at regeringen i 1980'erne ikke havde flertallet til at flytte arbejdspladser ud. Det må bero på en forglemmelse eller ukendskab til tiden, for det har altid været gennemgående SF-politik, at vi meget gerne vil flytte statslige arbejdspladser ud, og jeg er helt sikker på, at man også kunne have fundet støtte andre steder.

Jeg vil godt minde om, at vi gjorde et meget stort nummer ud af, om vi kunne flytte Kort- og Matrikelstyrelsen til Aalborg, og derfor er jeg ret forundret. Hvis det virkelig var Venstres politik, at det ville man gerne, hvorfor gjorde man det så ikke?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Nu siger hr. Harald Kjølner, at der ikke var det nødvendige flertal til at udflytte statsinstitutioner. Jeg vil godt stille hr. Harald Kjølner to spørgsmål i den anledning. Det ene er:

Hvad foreslog den borgerlige regering så at flytte ud, hvad var det, den ikke kunne komme igennem med, hvad var det for tanker, den havde? Kan vi få det belyst?

Om det andet spørgsmål er: Var det ikke netop den borgerlige regerings prærogativ, at Folketinget ikke måtte blande sig i tilrettelæggelse af administrationen? Var det ikke noget, de hele tiden afviste og sagde, at vi, Folketinget, skulle holde os ude af det; det skulle de nok selv bestemme.

Lad mig så endelig spørge hr. Harald Kjølner i anledning af det forslag til vedtagelse, vi har her, hvor der står: »... med henblik på at styrke udviklingen i de dele af landet, hvor udviklingen er svagest.« Hvilke kriterier skal der lægges

til grund, når vi snakker om de dele af landet, hvor udviklingen er svagest? Indgår arbejdsløshedsprocenten i en vurdering af, om et område er svagt eller ej?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det skal nok passe, at Venstrepolitikere lokalt har protesteret, når et slagteri eller et mejeri er blevet lukket. Men jeg har nu ikke hørt Venstre føre sig frem med stor styrke, med stor kritik af de her store mastodonter, der er blevet skabt inden for fødevarerindustriens område, når de har ført den politik, de har gjort.

Men derfor er mit spørgsmål – nu skal vi jo altid være positive – om vi ikke kan være enige om, at de problemer, vi har her, kan vi nok i en vis grad være med til at rette op på ved at være mere bevidste om den statslige politik med placering af arbejdspladser, men at hovedproblemet skabes af private virksomheders dispositioner.

Om kan vi ikke også være enige om, at vi skulle prøve at henstille ikke mindst til landbruget og de virksomheder, landbruget har indflydelse på og bestemmer over, at de i meget højere grad skal være opmærksomme på udviklingen i udkantsområderne, end de er, ikke kun tænke på at tjene 5 øre mere, men i meget højere grad leve op til det ansvar, som de helt naturligt burde have?

For hvis der er noget, der bør ligge decentralt, så er det naturligvis fødevarerproduktionen, fordi fødevarerproduktionen pr. definition er decentral, nemlig ude på landet.

Kan vi være enige om det?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er jeg fuldstændig enig med hr. Frank Aaen i. Han siger det ikke på den måde. Jeg siger det mere ideologisk, som hr. Frank Aaen jo også kunne finde på. Det er jo på grund af, vi har et markedsøkonomisk system, at vi har den dér rationalisering, effektivisering, som medfører centralisering, det er fuldstændig korrekt.

Men så vil jeg spørge hr. Harald Kjølner, om det ikke netop er derfor, at statsmagten bør prøve at tænke den anden vej. Statsmagten må bl.a. have til opgave at prøve at udligne de forskelle, der er, altså prøve at vende vanetænkningen, så man får udviklingen presset den dér vej, i stedet for at statsmagten bare skubber det den vej, som